

Een bericht van Hans en Aisha Oosterloo in Lunsar / Sierra Leone

Wat is er met het kleine noodfonds voor Hans en Aisha gebeurd?

Hans en Aisha Oosterloo wonen in het dorpje Lunsar in het Noorden van Sierra Leone. Nog steeds één van de armste landen van de wereld en nu in Corona-tijd is de nood bijzonder groot. Formeel zijn zij niet meer als zendelingen in dienst van onze Baptistengemeenschap in Nederland en Europa. Hans heeft al enige tijd de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, Aisha nog niet. Dat maakt echter geen eind aan hun gezonden-zijn in de dienst van Gods Koninkrijk. Behalve voor het weduwenhuis in Lunsar blijven zij zich samen met de baptistengemeente Lunsar inzetten voor mensen in nood in hun omgeving. Mensen hebben (bijna) geen inkomsten en lijden honger, in bijzonder zoals altijd de weduwen en wezen. In juni / juli 2020 hebben wij in beide baptistengemeenten van Arnhem een oproep gedaan om Hans en Aisha met giften voor hun "klein fonds" te voorzien zo dat zij iets meer hebben dan hun eigen middelen. Tot onze vreugde konden we een bedrag van € 1.000,- overmaken.

Met het geld konden zij 20 van de armste gezinnen met een zak rijst van 25 kilo voorzien inclusief 2 flessen met kookolie en een klein bedrag voor ingrediënten voor saus.

Twee voorbeelden:

←

De burens van Hans en Aisha. Daar staan twee hutten waar een paar vrouwen met een groot aantal kinderen wonen. Hoe de familierelaties zijn is niet duidelijk. Aisha heeft contact met hen en kon hen helpen.

→

Een andere weduwe is de dochter van Mammy Fatu, één van de bewoonsters van het weduwenhuis, die vorig jaar overleed. Haar man had wel pensioenpremies betaald, maar door corruptie bij het Nationaal pensioenfonds kreeg zijn familie dat pensioen niet. Hij was moslim, zijn vrouw en kinderen gaan naar de baptisten kerk.

En recent Weduwenhuis-nieuws

Van Hans: "wij vermijden op het moment nog steeds alle contacten met de outside world. Aisha is een keer in de kerk geweest, maar ik nog niet. Er wordt totaal niet aan beperkende maatregelen gedaan, zoals 'social distancing' en 'face masks'. Dus ik blijf op mijn hoede.

Het weduwenhuis heeft zo zijn ups en downs gedurende Corona. Mammy Ngegba woont tijdelijk ergens anders, omdat ze ziek is. Misschien vertrouwde ze onze ziekenhuis-behandeling niet (die oudjes zijn hier vreselijk bijgelovig en hebben niet veel vertrouwen in

westerse medicijnen). En tijdens zo'n epidemie doen de vreemdste verhalen de ronde. Iedereen wordt een beetje "mad". Het is vreselijk om aan te zien als mensen de vastheid/stabiliteit die Jezus geeft verlaten onder druk van de omstandigheden en de hulp van de duivel zoeken. Nu hebben we besloten om haar daar maar te helpen. Maar we hadden ze liever in het weduwenhuis gehad. We hopen dat er eens een einde aan deze Corona-ellende zal komen.

Met Aisha gaat het veel beter na haar bezoek aan de dokter in Freetown. Ze heeft daar geruststellende woorden gehoord. Ja, je moet een dokter hebben op wie je vertrouwt. En ook andere goede familie in Freetown (Fanta en de kinderen). Een kort uitstapje, zeg maar. Dat lucht altijd op."

Binnenkort komt er nog een bericht over de ondersteuning van het weduwenhuis in Lunsar. Het is nu al 3 jaar geleden dat wij helpen de kosten voor het weduwenhuis te dragen. Zij hebben nog steeds onze hulp nodig!

*Namens de Weduwenhuis commissie van beide Arnhemse baptistengemeenten
Wieneke Kooi en Erika Oosterkamp*